

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 11.218 van 16 mei 2008
in de zaak X / IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Servische nationaliteit, op 15 mei 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 6 mei 2008 van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 mei 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 mei 2008 om 7 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. HAYFRON-BENJAMIN, die loco advocaat P. TSHIMPANGILA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS die voor de verwerende partijen verschijnen.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1. Verzoekende partij verklaart van Servische nationaliteit te zijn en is geboren 23 januari 1989.
- 1.1. Verzoekende partij vordert bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de beslissing van 6 mei 2008 om het grondgebied te verlaten met beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

- 1.2. Op basis van de verklaringen van verzoeker en van informatie van de Belgische verbindingssambtenaar in Duitsland blijkt dat verzoeker op 14 juni 2004 als minderjarige samen met zijn ouders in Duitsland een asielaanvraag heeft ingediend. Op 25 oktober 2007 werd de asielaanvraag door de Duitse autoriteiten afgewezen. Verzoekende partij vroeg asiel aan in België op 5 december 2007. De Duitse overheid heeft op datum van 17 maart 2008 ingestemd met de vraag tot terugname van verzoeker.

1.3. *De bestreden beslissing luidt als volgt:*

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Duitse autoriteiten toekomt met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 161e van de Europese Verordening (EG) 34312003. Op basis van verklaring van betrokkene en van informatie van de Belgische verbindingssambtenaar in Duitsland blijkt dat betrokkene op 1410612004 als minderjarige samen met zijn ouders in Duitsland een asielaanvraag heeft ingediend en de Duitse overheid heeft op datum van 17/0312008 ingestemd met de vraag tot terugname van bovengenoemde persoon. Betrokkene verklaart dat hij samen met zijn ouders naar Duitsland reisde en daar samen met hen als minderjarige, asiel vroeg op 14/06/2004. Op 25110/2007 werd deze asielaanvraag door de Duits autoriteiten afgewezen. Betrokkene leerde in Duitsland een vrouw kennen X °X met wie hij samenwoont in Duitsland en een kind heeft X geboren op X. Op 05/12/2007 vroeg betrokkene samen met zijn partner en kind asiel in België. Betrokkene beweert in augustus 2007 naar Kosovo te zijn teruggekeerd. Van deze mogelijke terugkeer kan betrokkene echter geen bewijsstukken voorleggen. Om die reden kunnen de Belgische overheden dan ook geen geloof hechten aan deze verklaringen. Behalve de aanwezigheid van familieleden (betrokkene zijn ouders en broer wonen in België) heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België zou moeten behandeld worden, De aangehaalde familie in België is allemaal meerderjarig en behoort niet tot het gezin van betrokkene zoals gedefinieerd in art. 28i van de Verordening. Bovendien is betrokkene niet afhankelijk van de hulp (financieel, medisch...) van deze familieleden in België. En bovendien leeft betrokkene samen met zijn partner en kind (zie boven) in Duitsland en hebben zij daar een leven opgebouwd, Een behandeling van de asielaanvraag op basis van art. 7 of art. 15 van de Verordening is derhalve niet aan de orde. Betrokkene verklaart ook geen gezondheidsproblemen te hebben enkel wat last aan zijn ogen. Bijgevolg moet betrokkene het grondgebied van het Rijk verlaten en zal hij overgedragen worden aan de bevoegde Duitse autoriteiten.

Inzake de kosten.

2. Verzoekende partij vraagt de tegenpartij te veroordelen tot de proceskosten. De Raad kan slechts vaststellen dat bij gebrek aan reglementering ter zake, zij geen bevoegdheid heeft om procedurekosten op te leggen (zie RvV nr. X van 11 juli 2007 en nr. X van 13 juli 2007). De vraag van verzoeker is op dit punt onontvankelijk.

Inzake het beroep.

3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden bevolen als middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een ernstige moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.
4. Artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een

uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

5. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft een uitzonderlijk en ongewoon karakter. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste gezicht onbetwistbaar zijn. De procedure kan daarom slechts aangewend worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens. Deze bewijslast is tweeledig: de verzoekende partij moet aantonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden.
6. In het kader van de onderhavige procedure, beoogt verzoekende partij zijn overname door Duitsland te verhinderen zodat mag verwacht worden hiervoor de nodige spoed en alertheid aan de dag te leggen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet alleen in kennis te stellen van zijn intenties maar ook om tijdig, dit wil zeggen binnen een tijdsbestek dat nodig is om aan de Raad en aan alle partijen betrokken in het geding de gelegenheid te geven kennis te nemen van zijn vordering derwijze dat die vordering aan een grondig onderzoek kan worden onderworpen.
7. Verzoekende partij werd op dinsdag 6 mei 2008 ter kennis gebracht van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde op basis van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker heeft deze beslissing voor ontvangst getekend. Hij werd van zijn vrijheid beroofd in een gesloten centrum met het oog op de overdracht aan Duitsland in het kader van de verordening (EG) Nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003, tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 25.02.2003). Verzoeker verklaart dat hij pas vandaag ter kennis werd gesteld dat zijn repatriëring imminent is geworden en hij morgen teruggestuurd wordt naar Duitsland.
8. De verzoekende partij zet niet uiteen waarom zij heeft gewacht tot de avond (15 uur) voor de repatriëring om deze beslissing aan te vechten en pas op donderdag 15 mei 2008 om 21 u 10 in de gelegenheid was om haar vordering in te leiden, te meer dat ze er vanuit kon en moest gaan dat een teruggrijping imminent zou zijn aangezien ze met dit doel werd vastgehouden.
9. Haar stilzwijgen moet hierover geïnterpreteerd worden als dat verzoekende partij zelf niet diligent is geweest noch met de vereiste spoed is opgetreden.
10. Indien verzoekende partij overigens andere bedoelingen zou hebben gehad, met name de Raad bewust in een situatie te sturen waardoor er, gelet op de geschapen tijdsnood, geen andere mogelijkheid zou zijn dan ofwel, zonder een grondig onderzoek van de zaak mogelijk te maken toch een schorsing uit te lokken, ofwel een schorsing de facto te zien tot stand komen, lijkt haar houding een misbruik van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te houden.
11. Dienvolgens is niet er niet voldaan aan een van de drie cumulatieve voorwaarden zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 mei 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE.

K. DECLERCK.